

การวิเคราะห์เปรียบเทียบคำศัพท์ในแบบเรียน
“สัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเล่ม 1-6”
กับประมวลคำศัพท์ในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีน
ในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9

AN ANALYSIS OF VOCABULARY IN “EXPERIENCING CHINESE
TEXTBOOK FOR SENIOR HIGH SCHOOL LEVEL 1-6”
IN COMPARISON WITH CHINESE PROFICIENCY
GRADING STANDARDS FOR INTERNATIONAL
CHINESE LANGUAGE EDUCATION LEVEL 1-9

ยุวดี วรรณมูล* และณัฐกานต์ ทวีวัฒนเศรษฐ์**

YUWADEE WANNAMUN AND NATHAKARN THAVEEWATANASETH

(Received: March 19, 2024; Revised: April 21, 2024; Accepted: June 12, 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเหมือน ความแตกต่าง ในคำศัพท์ดัชนีท้ายเล่ม และคำศัพท์ในบทเรียนของแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเล่ม 1-6 กับประมวลคำศัพท์ ในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 และเพื่อวิเคราะห์คำศัพท์ในดัชนีท้ายเล่มและคำศัพท์ในบทเรียนของแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเล่มที่ 1-6 ที่ไม่ปรากฏในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 ผลวิจัยพบว่า

1. คำศัพท์ในดัชนีและคำศัพท์ในแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนมัธยมศึกษาตอนปลายเล่ม 1-6 รวมทั้งสิ้น 3,051 คำ พบว่ามี 2,180 คำ คิดเป็น 71.45 เปอร์เซ็นต์ที่ตรงกับประมวลคำศัพท์ในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 โดยมีคำศัพท์ 871 คำ ซึ่งคิดเป็น 28.55 เปอร์เซ็นต์ ที่ไม่ตรงกับมาตรฐานภาษาจีน ทั้งนี้แบบเรียนทั้ง 6 เล่ม มีจำนวนคำศัพท์ที่ตรงกับมาตรฐานภาษาจีน ระดับ 1 มากที่สุด คิดเป็น 73.40 เปอร์เซ็นต์ ระดับ 2 คิดเป็น 54.79 เปอร์เซ็นต์ และระดับ 3 คิดเป็น 42.85 เปอร์เซ็นต์ ลดลงตามลำดับ

* นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
Master of Arts Program students Department of Eastern languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University

** ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
Department of Eastern languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University

2. คำศัพท์ในดัชนีและคำศัพท์ในบทเรียนของแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เล่มที่ 1-6 ที่ไม่ปรากฏในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 จำนวน 871 คำ นั้น พบว่าแบบเรียนที่มีคำศัพท์ไม่ตรงกับมาตรฐานภาษาจีนมากที่สุดคือแบบเรียนเล่มที่ 6 มีจำนวน 272 คำ คิดเป็น 31.23 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือแบบเรียนที่ 5 มีจำนวน 208 คำ คิดเป็น 23.88 เปอร์เซ็นต์ และอันดับที่สามคือแบบเรียนที่ 4 มีจำนวน 168 คำ คิดเป็น 19.17 เปอร์เซ็นต์ โดยแบบเรียนที่ 1 มีคำศัพท์ไม่ตรงกับเกณฑ์น้อยที่สุด มีจำนวน 14 คำ คิดเป็น 1.61 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ตามหลักการประสมคำของภาษาจีน เมื่อจำแนกแล้วพบว่าจากคำศัพท์จำนวน 871 คำ มีคำศัพท์ที่ปรากฏในมาตรฐานภาษาจีน ที่จำแนกตามหลักการสร้างคำภาษาจีนแล้วตรงกับคำศัพท์ในมาตรฐานภาษาจีนระดับอื่น 817 คำ คิดเป็น 93.80 เปอร์เซ็นต์

คำสำคัญ : การเปรียบเทียบ คำศัพท์ภาษาจีน แบบเรียนสัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนนานาชาติ

Abstract

This study aimed to compare similarities and differences of vocabularies in vocabulary indexes and learning lessons of "Experiencing Chinese Textbook for Senior High School Level 1-6" to those of Chinese Proficiency Grading Standards for International Chinese Language Education Level 1-9. The study also aimed to analyze vocabulary items in vocabulary indexes and learning lessons of "Experiencing Chinese Textbook for Senior High School Level 1-6", which have not been found in Chinese Proficiency Grading Standards for International Chinese Language Education Level 1-9.

This study revealed that

1. 2,180 vocabularies out of 3,051 items (71.45%) in vocabulary indexes and learning lessons of "Experiencing Chinese Textbook for Senior High School Level 1-6" were accurate to Chinese Proficiency Grading Standards for International Chinese Language Education Level 1-9. There were only 871 vocabulary items or 28.55%, which were different from those of Chinese Proficiency Grading Standards. Moreover, from all of "Experiencing Chinese Textbook for Senior High School Level 1-6", there were vocabulary items found related to Chinese Proficiency Grading Standards level 1 the most at 73.40%, and those in Level 2-3 of the Standards were found at 54.79% and 42.85% respectively.

2. When analyzed 871 vocabulary items in vocabulary indexes and learning lessons of "Experiencing Chinese Textbook for Senior High School Level 1-6" found unrelated to Chinese Proficiency Grading Standards Level 1-9. It showed that "Experiencing Chinese Textbook Level 6" contained 272 vocabulary items 31.23%, which were the most irrelevant to the Standards, followed by "Experiencing Chinese Textbook Level 5", which contained 208 irrelevant vocabulary items or 23.88%, and "Experiencing Chinese Textbook Level 4" with 168 irrelevant items at 19.17%. However, vocabulary items in "Experiencing Chinese Textbook Level 1" were found unrelated to the standards the least at 1.61%. Furthermore, when data were analyzed in terms of Chinese word compounding, it revealed that 817 items or 93.80% found accurate to Chinese Proficiency Grading Standards.

Keywords: Comparison, Chinese vocabulary, Experiencing Chinese Textbook for Senior High School, Chinese Proficiency Grading Standards for International Chinese Language Education

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาจีนมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการสร้างศักยภาพในการใช้ภาษาจีนเพื่อสื่อสารกับชาวจีน หรือผู้ที่ใช้ภาษาจีน ด้วยวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น การทำธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ การศึกษา การท่องเที่ยว การร่วมมือกันของภาครัฐและเอกชน การกระชับความสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่สองในประเทศไทยได้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น เมื่อกระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เพิ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น ทันท่วงทีกับการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วของโลกาภิวัตน์ซึ่งเกิดเสรีนิยมทางการค้า การพัฒนาเทคโนโลยี และการไหลเวียนสารสนเทศอย่างรวดเร็ว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, น.

*บทความฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง “การวิเคราะห์เปรียบเทียบคำศัพท์ในแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนขั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเล่ม 1-6 กับประมวลคำศัพท์ในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9” หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยมี ดร.ณัฐกานต์ ทวีวัฒนเศรษฐ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

The article is a part of the independent study entitled “An Analysis of Vocabulary in Experiencing Chinese Textbook for Senior High School Level 1-6 in Comparison with Chinese Proficiency Grading Standards for International Chinese Language Education Level 1-9”, Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University with Dr. Nathakarn Thaveewatanaseth as the advisor.

ทั้งนี้ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนการสอนภาษาจีนนอกเหนือจากตัวนักเรียน และครูผู้สอนแล้วนั้น สิ่งสำคัญที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ก็คือ ตำรา หนังสือ แบบเรียน และสื่อประกอบการสอน โดยปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น มีหนังสือหรือแบบเรียนที่ใช้สอนในการเรียนการสอนในแต่ละโรงเรียนที่หลากหลาย มีความเหมือนและความต่างกันตามเป้าหมายตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และตามบริบทของแต่ละโรงเรียน และจากการสำรวจข้อมูลของศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2551 เกี่ยวกับการใช้หนังสือหรือแบบเรียนในโรงเรียนรัฐและเอกชนที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาจีนพบว่า มีการใช้แบบเรียนภาษาจีนที่หลากหลาย โดยมีแหล่งที่มาของแบบเรียนประกอบด้วย 1) แบบเรียนที่ผลิตเรียบเรียงจากสาธารณรัฐประชาชนจีน เช่น แบบเรียนภาษาจีน (汉语教程) แบบเรียนภาษาจีนเพื่อการใช้งานแนวใหม่ (新实用汉语课本) หรือ แบบเรียนสนทนาภาษาจีน 301 ประโยค (汉语会话 301 句) เป็นต้น 2) แบบเรียนที่ผลิตเรียบเรียงโดยความร่วมมือระหว่างสำนักพิมพ์ HEP (Higher Education Press) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ คือ แบบเรียนชุด “สัมผัสภาษาจีน” (体验汉语) 3) แบบเรียนที่ผลิตเรียบเรียงโดยจีนไต้หวัน และ 4) แบบเรียนที่ครูเรียบเรียงขึ้นเอง ซึ่งจากงานวิจัยดังกล่าวยังสามารถสรุปได้ว่าในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนอื่นนิยมใช้แบบเรียนชุด “สัมผัสภาษาจีน” (体验汉语) มากที่สุด ส่วนแผนการเรียนศิลปภาษาจีนจะใช้มากที่สุดเป็นลำดับที่สอง รองจากการใช้แบบเรียนแบบหลายเล่มควบคู่ (ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551, น. 13)

ทั้งนี้จากรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีการสำรวจในด้านสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีนของระดับชั้นมัธยมศึกษา ได้แก่ แบบเรียน หนังสือเสริมความรู้ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ มีผลการสำรวจในด้านแบบเรียนแสดงเป็นคำร้อยละของแบบเรียนที่ใช้ในระดับต่าง ๆ พบว่า ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐและโรงเรียนเอกชนที่เน้นวิชาภาษาจีนพื้นฐานเป็นหลักนั้น ส่วนใหญ่จะเลือกใช้แบบเรียนชุด “สัมผัสภาษาจีน” โดยมีสัดส่วนร้อยละ 37 และ 61 ตามลำดับ รองลงมาคือการใช้แบบเรียนหลายเล่มควบคู่กัน มีสัดส่วนร้อยละ 22 และ 10 ตามลำดับ ทั้งนี้สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (แผนการเรียนศิลปภาษาจีน) โรงเรียนรัฐและโรงเรียนเอกชนมีลักษณะการใช้แบบเรียนที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ การใช้แบบเรียนหลายเล่มควบคู่กัน มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30 และ 39 ตามลำดับ รองลงมาคือการใช้แบบเรียนชุด “สัมผัสภาษาจีน” คิดเป็นร้อยละ 21 และ 12 ตามลำดับ ทั้งนี้สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (แผนการเรียนอื่น) ในโรงเรียนรัฐและโรงเรียนเอกชนที่เน้นวิชาภาษาจีนพื้นฐานเป็นหลักจะเลือกใช้แบบเรียนชุด “สัมผัส

ภาษาจีน” มากที่สุด โดยมีสัดส่วนร้อยละ 43 และ 30 ตามลำดับ รองลงมาคือการใช้แบบเรียนหลายเล่มควบคู่กัน มีสัดส่วน ร้อยละ 11 และ 20 ตามลำดับ (ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2559, น. 60) ซึ่งจากรายงานการวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าแบบเรียน “สัมผัสภาษาจีน” ได้มีการนำมาใช้เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาเป็นอันดับต้น ๆ เมื่อเทียบกับสื่อการสอนภาษาจีนประเภทอื่น

แบบเรียน “สัมผัสภาษาจีน” เป็นแบบเรียนที่จัดทำขึ้นโดยความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมมือกับสำนักส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (Hanban) และสำนักพิมพ์ Higher Education Press กระทรวงศึกษาธิการจีน ซึ่งแบบเรียน “สัมผัสภาษาจีน” เป็นหนังสือชุดแรกที่มีเนื้อหาปรับปรุงให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยเป็นสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนระดับประถม มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งแบบเรียน “สัมผัสภาษาจีน” ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาวิจัย ประกอบด้วยหนังสือเรียนเล่ม 1-6 พร้อมแบบฝึกหัด คู่มือครู และซีดีสำหรับการเรียนการสอนรวม 6 ภาคเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีการตีพิมพ์มาแล้ว 6 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2557 นอกจากนี้รัฐบาลยังมีโครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการในส่วนของการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในด้านค่าหนังสือเรียนให้กับโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ตั้งแต่นโยบายเรียนฟรี 15 ปี ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีการประกาศเผยแพร่เมื่อวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2553 จนถึงปัจจุบัน ตามโครงการแนวทางการดำเนินงานตามโครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ซึ่งหนังสือ “สัมผัสภาษาจีน มัธยมศึกษาตอนปลาย” จัดอยู่ในกลุ่มสื่อการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมที่ได้รับการสนับสนุนค่าหนังสือเรียน อีกทั้งแบบเรียนดังกล่าวยังเป็นหนังสือที่รัฐบาลไทยและจีนได้จัดทำขึ้นตามยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการและมาตรฐานสากล (สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2565, น. 11)

หนังสือ “สัมผัสภาษาจีนมัธยมศึกษาตอนปลาย” ได้มีการใช้ในการจัดการเรียนการสอนมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2553 โดยมีการวิเคราะห์ วิจัย และออกแบบหนังสือเรียนชุดนี้เพื่อตอบสนองการเรียนรู้อตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ในปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการ สาธารณรัฐประชาชนจีนได้เปลี่ยนเกณฑ์มาตรฐานการวัดผลความสามารถภาษาจีนสำหรับการศึกษาภาษาจีนระหว่างประเทศเป็นสามระดับ เก้าเกรด ซึ่งแบ่งเป็น ภาษาจีนระดับต้น ภาษาจีนระดับกลาง ภาษาจีนระดับสูง มิได้การเพิ่มจำนวนคำศัพท์ ไวยากรณ์ เพิ่มขึ้นในแต่ละระดับ ซึ่งโรงเรียนที่เปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนขนาดใหญ่ ทั้งโรงเรียน

รัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ได้มีการกำหนดเป้าหมายและนโยบายของโรงเรียนให้นักเรียนที่จะเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลปภาษาจีนจะต้องสอบวัดระดับเกณฑ์มาตรฐานภาษาจีน ผ่านระดับ 3-4 และมีเป้าหมายสำคัญในส่วนของผู้เรียนที่จะนำผลการสอบวัดระดับเกณฑ์มาตรฐานภาษาจีนไปใช้ประโยชน์ในการนำภาษาจีนไปต่อยอดยื่นสมัครประกอบการเรียนต่อ ขอบทุนการศึกษาที่ประเทศจีน ยื่นประกอบการสมัครหรือทำงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาจีน ซึ่งภายในประเทศไทยได้มีบางมหาวิทยาลัยให้ผู้เรียนสามารถยื่นคะแนน HSK ในการสมัครสมัครเข้ามหาวิทยาลัย ในรอบ Portfolio ได้ เช่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติปรีดี พนมยงค์ สาขาวิชาจีนศึกษา ที่มีกำหนดใช้ผลสอบ HSK ระดับ 4 ไม่ต่ำกว่า 180 คะแนน (ประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2566) หรือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะวิเทศศึกษา สาขาวิชาวิเทศธุรกิจ : จีน และสาขาวิชาจีนศึกษา ที่มีกำหนดใช้ผลสอบ HSK ระดับ 3 รวมถึง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่กำหนดให้นักศึกษาสามารถใช้ผลสอบ HSK ระดับ 1, 2 และ 3 เป็นข้อยกเว้นการลงทะเบียนเรียนในรายวิชา Chinese I, Chinese II, Chinese III โดยได้รับหน่วยกิตได้ (สถาบันขงจื่อ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2563, น. 1) นอกจากนี้ในส่วนของการทุนการศึกษาของประเทศไทยในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก อาทิเช่น ทุนรัฐบาลจีน CSC ซึ่งในปัจจุบันนี้มีมหาวิทยาลัย จำนวน 289 แห่งในจีนที่ผู้เรียนสามารถสมัครขอทุน CSC ได้ โดยมีข้อกำหนดเงื่อนไขในการขอทุน ในระดับปริญญาตรีต้องมีผลสอบ HSK4 คะแนน 210 ขึ้นไป ระดับปริญญาโท และปริญญาเอกต้องมีผลสอบ HSK5 180 หรือสูงกว่า รวมถึงการขอทุนการศึกษาของสถาบันขงจื่อที่มีข้อกำหนดการขอทุนการศึกษาปริญญาตรีต้องมีผลสอบ HSK4 คะแนน 210 ขึ้นไป ข้อกำหนดปริญญาโท และปริญญาเอกต้องมีผลสอบ HSK5 210 คะแนน HSKK (ระดับกลาง) 60 คะแนน นอกจากนี้ยังรวมถึงการขอทุนรัฐบาลระดับจังหวัด ระดับเทศบาล บางจังหวัด และเขตเทศบาลในจีนให้ทุนรัฐบาล เช่น ทุนรัฐบาลเทศบาลเซี่ยงไฮ้ (SGS) ที่มีข้อกำหนดการขอทุนในระดับปริญญาตรีต้องมีผลสอบ HSK4 คะแนน 210 ขึ้นไป ข้อกำหนดระดับปริญญาโทต้องมีผลสอบ HSK5 ระบบใหม่ 180 คะแนนขึ้นไป ข้อกำหนดระดับปริญญาเอกต้องมีผลสอบ HSK6 180 คะแนนขึ้นไป (สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม, 2564, น. 1)

มาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 คือ มาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติใหม่ ที่ได้รับการอนุมัติโดยคณะกรรมการประเมินมาตรฐานภาษาและมาตรฐานของคณะกรรมการภาษาแห่งรัฐ โดยกระทรวงศึกษาธิการและคณะกรรมการทำงานเกี่ยวกับภาษาแห่งชาติ มีข้อกำหนดในการใช้มาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติใหม่ ระดับ 1-9 ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2564 ซึ่งมาตรฐานใหม่นี้ ได้แบ่งความสามารถของผู้เรียนออกเป็น 3 ชั้น 9 ระดับ โดยอ้างอิงจากองค์ประกอบ

พื้นฐานทางภาษาสี่ประการ ได้แก่ พยางค์ ตัวอักษรจีน คำศัพท์ และไวยากรณ์ และมีเกณฑ์พิจารณาความสามารถในการสื่อสารด้วยวาจา มาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ใช้กับการเรียนรู้ การสอน การทดสอบ และการประเมินผลการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ และใช้อ้างอิงเชิงบรรทัดฐานสำหรับโรงเรียน สถาบัน องค์กร ที่ดำเนินการศึกษาภาษาจีน มาตรฐานดังกล่าวจะกลายเป็นพื้นฐานสำหรับการสอบวัดระดับภาษาจีนมาตรฐานสากล และเป็นมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนตลอดจนเป็นพื้นฐานในการประเมินนวัตกรรมต่าง ๆ ของการเรียนการสอนภาษาจีน โดยมาตรฐานใหม่นี้ได้มีการแบ่งออกเป็น 3 ระดับ 9 เกณฑ์ ประกอบด้วย ภาษาจีนระดับต้น ภาษาจีนระดับกลางและภาษาจีนระดับสูง โดยภาษาจีนระดับต้น แบ่งออกเป็น ภาษาจีนระดับต้น 1 (HSK1) ภาษาจีนระดับต้น 2 (HSK2) และภาษาจีนระดับต้น 3 (HSK3) ในส่วนภาษาจีนระดับกลาง แบ่งออกเป็นภาษาจีนระดับกลาง 4 (HSK4) ภาษาจีนระดับกลาง 5 (HSK5) และภาษาจีนระดับกลาง 6 (HSK6) ส่วนภาษาจีนระดับสูงแบ่งออกเป็น ภาษาจีนระดับสูง 7 (HSK7) ภาษาจีนระดับสูง 8 (HSK8) ภาษาจีนระดับสูง 9 (HSK9)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบหนังสือ สัมผัสภาษาจีน มัธยมศึกษาตอนปลายเล่ม 1-6 กับ มาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 ในด้านคำศัพท์ เนื่องจากคำศัพท์ถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่จะเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษา เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน และการสื่อสาร ซึ่งหากผู้เรียนไม่มีความรู้ในด้านคำศัพท์ที่เพียงพอ ก็จะมีปัญหาในการสื่อสาร และพัฒนาการในทุกทักษะ โดยผู้วิจัยต้องการศึกษา เปรียบเทียบ คำศัพท์ ส่วนที่เหมือน และแตกต่าง ของคำศัพท์ในดัชนีท้ายเล่ม และคำศัพท์ในบทเรียน เพื่อที่จะได้ทราบว่าคำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ในดัชนีท้ายบท และคำศัพท์ในบทเรียนในแบบเรียน สัมผัสภาษาจีนมัธยมศึกษาตอนปลายเล่ม 1-6 ที่ผู้เรียนเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับเกณฑ์ มาตรฐานการมากน้อยเพียงใด และสามารถตอบสนองแนวการสอบวัดระดับมาตรฐาน ภาษาจีนหรือไม่ เพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนและครูในการจัดการเรียน สอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อีกทั้งเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีนยังสามารถ นำผลการศึกษาไปใช้เป็นข้อมูล พื้นฐานเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน และการเลือกตำราภาษาจีน ให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนที่จะนำความรู้ไปศึกษาต่อยอดในระดับชั้น ที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบความเหมือน ความแตกต่าง ในคำศัพท์ดัชนีท้ายเล่ม และคำศัพท์ในบทเรียน ของแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเล่ม 1-6

กับประมวลคำศัพท์ ในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9

2. เพื่อวิเคราะห์คำศัพท์ในดัชนีท้ายเล่มและคำศัพท์ในบทเรียนของแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเล่มที่ 1-6 ที่ไม่ปรากฏในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9

ขอบเขตการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยมีขอบเขตในการดำเนินการวิจัยในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. แบบเรียนสัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เล่ม 1 ถึงเล่ม 6 คำศัพท์ในดัชนีและคำศัพท์ในบทเรียน โดยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใช้แบบเรียนสัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เล่ม 1 - 2 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้แบบเรียนสัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เล่ม 3 - 4 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้แบบเรียนสัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เล่ม 5 - 6

2. ประมวลคำศัพท์ในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ หรือภาษาจีนเรียกว่า 国际中文教育中文水平等级标准 ภาษาอังกฤษเรียกว่า Chinese Proficiency Grading Standards for International Chinese Language Education แบ่งออกเป็น 3 ชั้น 9 ระดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงขอบเขตมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1- 9

ชั้น	ระดับ	เสียงอ่าน (เสียง)	ตัวอักษรจีน (ตัวอักษร)	คำศัพท์ (คำ)	ไวยากรณ์ (โครงสร้าง)	หมายเหตุ
ต้น	ระดับ 1	269	300	500	48	* หมายถึง คำศัพท์ใหม่ ที่เพิ่มเข้ามา จากระดับ ก่อนหน้า
	ระดับ 2	199/468	300/600	772*/1,272**	81/129	
	ระดับ 3	140/608	300/900	973*/2,245**	81/210	
กลาง	ระดับ 4	116/724	300/1,200	1000*/3,245**	76/286	** หมายถึง คำศัพท์รวม ในมาตรฐาน ภาษาจีน ระดับนั้น ๆ
	ระดับ 5	98/822	300/1,500	1071*/4,316**	71/357	
	ระดับ 6	86/908	300/1,800	1140*/5,456**	67/424	
สูง	ระดับ 7-9	202/1,110	1200/3,000	5,636*/11,092**	572	
รวม		1110	3,000	11,092	572	

ที่มา: กระทรวงศึกษาธิการแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน คณะทำงานภาษาประจำชาติ (2564, น. 1-2)

วิธีการศึกษา

ขั้นตอนที่ 1 รวบรวมคำศัพท์ในตารางดัชนีคำศัพท์ท้ายเล่มของแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เล่มที่ 1-6 และคำศัพท์ในตัวบทเรียนแต่ละบทที่อยู่นอกเหนือจากในดัชนีท้ายเล่มเพื่อทำการคัดกรองและตัดคำซ้ำ และนำคำศัพท์เหล่านั้นมาเปรียบเทียบกับประมวลคำศัพท์ในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 เพื่อหาจำนวนร้อยละของคำศัพท์ที่เหมือนและแตกต่างกัน

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์คำศัพท์ในดัชนีท้ายเล่มและคำศัพท์ในบทเรียนของแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเล่มที่ 1-6 ที่ไม่ปรากฏในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 ว่ามีจำนวนเท่าใด และคำศัพท์กลุ่มนี้มีประโยชน์สอดคล้องกับการสอบวัดระดับภาษาจีนมากน้อยเพียงใด และวิเคราะห์ ด้วยหลักการประสมคำของภาษาจีน โดยการจำแนกคำศัพท์ประสมหรือกลุ่มคำ นำมาแยกออกเป็นคำเดี่ยวแล้วเปรียบเทียบกับประมวลคำศัพท์มาตรฐานภาษาจีน หากตรงกับประมวลคำศัพท์มาตรฐานภาษาจีนระดับใดระดับหนึ่ง ผู้วิจัยจะถือว่าเป็นคำศัพท์ที่ตรงกับมาตรฐานภาษาจีน แต่ถ้าไม่ตรงกับประมวลคำศัพท์มาตรฐานภาษาจีน ผู้วิจัยจะถือว่าคำศัพท์นั้นเป็นคำศัพท์นอกเหนือจากมาตรฐานภาษาจีน

ผลการศึกษา

1. ผลการเปรียบเทียบความเหมือน ความแตกต่าง คำศัพท์ในดัชนี และคำศัพท์ในบทเรียน ของแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเล่ม 1-6 กับประมวลคำศัพท์ ในมาตรฐานประมวลคำศัพท์ในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 พบว่า คำศัพท์ในแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนมัธยมศึกษาตอนปลายเล่มที่ 1-6 ประกอบด้วย คำศัพท์ในดัชนีรวม 2,491 คำ คำศัพท์ในบทเรียนรวม 560 คำ โดยคิดเป็นร้อยละ 81.65 และ 18.35 ตามลำดับ ทั้งนี้จากปริมาณคำศัพท์ภาษาจีนในแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนทั้ง 6 เล่ม รวมทั้งสิ้น 3,051 คำ ซึ่งผลการเปรียบเทียบคำศัพท์ในดัชนีและคำศัพท์ในแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนมัธยมศึกษาตอนปลายเล่ม 1-6 กับมาตรฐานประมวลคำศัพท์ในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 มีคำศัพท์ที่ตรงกัน จำนวนรวม 2,180 คำ คิดเป็น 71.45 เปอร์เซ็นต์ จากจำนวนคำศัพท์ในแบบเรียน 1-6 ทั้งหมดจำนวน 3,051 คำ

2. ผลการวิเคราะห์คำศัพท์ในดัชนีและคำศัพท์ในบทเรียนของแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเล่ม 1-6 ที่ไม่ปรากฏในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 พบว่า จากจำนวนคำศัพท์ในดัชนีและคำศัพท์ในบทเรียนของแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเล่มที่ 1-6 ที่มีจำนวนทั้งหมด 3,051 คำ มีคำศัพท์ที่ไม่ตรงกับมาตรฐานการจัดระดับ

ความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 จำนวน 871 คำ มีทั้งคำเดี่ยว คำประสม และกลุ่มคำ ซึ่งจากการวิเคราะห์ตามหลักการสร้างคำของภาษาจีนพบว่าคำศัพท์เดี่ยวได้ประสมกับอักษรอื่นเป็นคำซึ่งปรากฏในเกณฑ์มาตรฐานโดยเป็นคำศัพท์หรือกลุ่มคำที่ปรากฏในมาตรฐานภาษาจีนระดับอื่นโดยยังคงความหมายคำเดิมนั้นอยู่ และในกรณีที่เป็นคำประสมและกลุ่มคำ เมื่อแยกคำศัพท์ นำมาเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานคำศัพท์ ยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานและความหมายก่อนแยกคำ (คำประสม) และความหมายเดิม (คำเดี่ยว) ยังคงมีความหมายที่สอดคล้องกัน จำนวน 817 คำ คิดเป็น 93.80 เปอร์เซนต์ และเป็นคำศัพท์หรือกลุ่มคำที่ไม่ปรากฏในมาตรฐานภาษาจีนระดับอื่นจำนวน 54 คำ คิดเป็น 6.20 เปอร์เซนต์ โดยคำศัพท์เหล่านี้เป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวกับคำศัพท์เฉพาะ อาทิเช่น 瑜伽 ตามพจนานุกรมจีน-จีน สมัยใหม่ ฉบับที่ 7 (现代汉语 第七版) ระบุว่า เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ 杭州 เป็นชื่อเฉพาะ เป็นชื่อเมืองที่อยู่ในมณฑลเจ้อเจียง ของประเทศจีน

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบคำศัพท์ในแบบเรียน “สัมผัสภาษาจีนขั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเล่ม 1-6” กับ ประมวลคำศัพท์ในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 พบว่า คำศัพท์ในดัชนีจำนวน 2,491 คำ และคำศัพท์ในบทเรียนสัมผัสภาษาจีนมัธยมศึกษาตอนปลายเล่มที่ 1-6 จำนวน 560 คำ รวมเป็น 3,051 คำ มีปริมาณคำศัพท์ที่ตรงกับมาตรฐานประมวลคำศัพท์ในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 จำนวนรวม 2,180 คำ คิดเป็น 71.45 เปอร์เซนต์ นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์คำศัพท์ในดัชนีและคำศัพท์ในบทเรียนของแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนขั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเล่ม 1-6 ที่ไม่ปรากฏในมาตรฐานมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 พบว่า มีคำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 จำนวน 871 คำ คิดเป็น 28.55 เปอร์เซนต์ มีทั้งคำเดี่ยว คำประสม และกลุ่มคำ เมื่อวิเคราะห์คำศัพท์เหล่านี้จำแนกตามหลักการประสมคำของภาษาจีนพบว่ามีคำศัพท์จำนวน 817 คำ ที่ปรากฏในมาตรฐานภาษาจีนระดับอื่น เหลือเพียง 54 คำที่ไม่ปรากฏในมาตรฐานภาษาจีน ซึ่งคำศัพท์ส่วนใหญ่เป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ชื่อเฉพาะต่าง ๆ เช่น ชื่อประเทศ ชื่อเมือง ชื่อสถานที่ และคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

อภิปรายผล

1. จากการเปรียบเทียบคำศัพท์ในดัชนีและคำศัพท์ในแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนมัธยมศึกษาตอนปลายเล่ม 1-6 กับประมวลคำศัพท์ในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถ

ภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 พบว่า มีคำศัพท์ที่ตรงกับมาตรฐานภาษาจีน จำนวน 2,180 คำ คิดเป็น 71.45 เปอร์เซ็นต์ จากจำนวนคำศัพท์ในแบบเรียนที่ 1-6 ทั้งหมด 3,051 คำ โดยมีคำศัพท์เพียง 871 คำ ซึ่งคิดเป็น 28.55 เปอร์เซ็นต์ ที่เป็นคำศัพท์ไม่ตรงกับมาตรฐานภาษาจีน ทั้งนี้มีจำนวนคำศัพท์ที่ตรงกับมาตรฐานภาษาจีนระดับ 1 มากที่สุด คิดเป็น 73.40 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาเป็นระดับ 2 คิดเป็น 54.79 เปอร์เซ็นต์ และระดับ 3 คิดเป็น 42.85 เปอร์เซ็นต์ ลดลงตามลำดับ ทั้งนี้ในส่วนคำศัพท์ในแบบเรียน และคำศัพท์ในส่วนของมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ล้วนต้องมีส่วนเสริมซึ่งกันและกันจำนวนคำศัพท์ที่ตรงกันเพื่อสอดคล้องกับการเตรียมความพร้อม การสอบวัดระดับเกณฑ์มาตรฐานภาษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Liu Yuhong (2013) ที่ได้เปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาจีนในแบบเรียนภาษาจีน 汉语教程第一册 (上, 下) และแบบเรียนภาษาจีน 汉语教程第二册 (上, 下) รวมจำนวน 4 เล่ม กับประมวลคำศัพท์ในเกณฑ์การสอบวัดระดับมาตรฐานภาษาจีนระดับ 1-4 ” ผลการวิจัยพบว่า คำศัพท์ในหนังสือเรียนทั้งสี่เล่ม ครอบคลุมตรงกับประมวลคำศัพท์ในเกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับมาตรฐานภาษาจีนระดับ 1-3 มากที่สุด โดยมีจำนวนมีคำศัพท์ที่ตรงกับ HSK 1 มากสุดถึง 93 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ HSK2 90 เปอร์เซ็นต์ และ HSK 3 72 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งผลการวิจัยของผู้วิจัย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Liu Yuhong ในด้านคำศัพท์ในแบบเรียนที่เน้นเรียนรู้คำศัพท์ตามมาตรฐานภาษาจีนในระดับต้น 1-3 เช่นกันจึงเห็นได้ว่าแบบเรียนภาษาจีน 汉语教程第一册 (上, 下) และแบบเรียนภาษาจีน 汉语教程第二册 (上, 下) และแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เล่มที่1-6 มีความเหมาะสมในการนำไปเป็นแบบเรียนภาษาจีนเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนในการสอบวัดระดับมาตรฐานภาษาจีนระดับต้น

2. ผลการวิเคราะห์คำศัพท์ในดัชนีและคำศัพท์ในบทเรียนของแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเล่มที่ 1-6 ที่ไม่ปรากฏในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 พบว่า คำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในมาตรฐานภาษาจีนในการศึกษา ระดับ 1-9 มีจำนวน 871 คำ จากจำนวนคำศัพท์ในดัชนีและคำศัพท์ในบทเรียนทั้งหมด 3,051 คำ ซึ่งคิดเป็น 28.55 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้จากจำนวนดังกล่าว พบว่าแบบเรียนที่มีคำศัพท์ไม่ตรงกับมาตรฐานภาษาจีนมากที่สุดคือแบบเรียนเล่มที่ 6 คิดเป็น 31.23 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือแบบเรียนที่ 5 คิดเป็น 23.88 เปอร์เซ็นต์ โดยแบบเรียนที่ 1 มีคำศัพท์ไม่ตรงกับมาตรฐานภาษาจีนน้อยที่สุด

คิดเป็น 1.61 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ ทั้งนี้คำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในมาตรฐานภาษาจีนจำนวนทั้ง 871 คำ มีทั้งคำเดี่ยว คำประสม และกลุ่มคำ ซึ่งจากการวิเคราะห์ตามหลักการสร้างคำของภาษาจีนพบว่า เมื่อนำคำศัพท์คำเดี่ยวไปค้นหาในมาตรฐานแต่ไม่พบคำศัพท์ดังกล่าวในมาตรฐานนั้น แต่พบว่าคำศัพท์เดี่ยวเมื่อได้ประสมกับอักษรอื่นเป็นคำซึ่งปรากฏในเกณฑ์มาตรฐาน โดยยังคงความหมายคำเดี่ยวนั้นอยู่ และในกรณีที่เป็นคำประสมและกลุ่มคำ เมื่อแยกคำศัพท์ นำมาเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานคำศัพท์ ยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานและความหมายก่อนแยกคำ (คำประสม) และความหมายเดิม(คำเดี่ยว) ยังคงมีความหมายที่สอดคล้องกัน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสร้างคำภาษาจีนของ Huang Bolong และ Liao Xudong (2007) ที่ว่าด้วยคำเดี่ยวและคำประสม ซึ่งหลักการสร้างคำภาษาจีนนั้นเกี่ยวข้องกับการรวมกันของหน่วยคำ หน่วยคำคือหน่วยภาษาที่เล็กที่สุดที่มีทั้งเสียงและความหมาย แบ่งออกเป็นหน่วยคำที่สร้างคำได้และหน่วยคำที่ไม่สามารถสร้างคำได้ ซึ่งคำเดี่ยวมีบทบาทสำคัญในภาษาจีนเพราะหน่วยคำของภาษาจีนส่วนใหญ่เป็นคำที่มีเพียงเสียงเดียว ส่วนคำประสมคือ คำที่ประสมด้วยหน่วยคำสองคำหรือมากกว่า วิธีการสร้างคำประสมประกอบด้วยหลายแบบ เช่น แบบการเชื่อมกัน แบบที่มีความหมายเหมือนกัน ใกล้เคียงกัน เกี่ยวข้องกัน หรือตรงข้ามกัน คำประสมสามารถพบเห็นได้ทั่วไปในภาษาจีนและช่วยเพิ่มความหลากหลายให้การแสดงออกทางภาษา

ดังนั้นเมื่อคำศัพท์ในดัชนีและคำศัพท์ในบทเรียน ที่ไม่ปรากฏในมาตรฐานภาษาจีนจำนวน 871 คำ มาวิเคราะห์ผ่านการจำแนกคำเดี่ยว คำประสมและกลุ่มคำ ตามหลักการสร้างคำภาษาจีนแบ่งออกเป็นคำเดี่ยวและคำประสม ซึ่งคำเดี่ยว คือคำที่ประกอบด้วยคำพยางค์เดียว ซึ่งอาจเป็นคำเดี่ยวหรือรากศัพท์ในคำประสม คำเดี่ยวทำหน้าที่เป็นรากศัพท์และรวมกับรากศัพท์อื่นเพื่อสร้างโครงสร้างคำศัพท์ที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น ส่วนคำประสมคือ คำที่ประกอบด้วยสองหรือหลายหน่วยคำที่รวมกันตามวิธีการสร้างคำ ทั้งนี้จากจำนวนคำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในมาตรฐานภาษาจีนทั้ง 871 คำ มีจำนวน 817 คำ ที่จำแนกตามหลักการสร้างคำภาษาจีนแล้วยังไปตรงกับคำศัพท์ในมาตรฐานภาษาจีนระดับอื่น ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองของ Stephen Krashen (1987, pp. 20-21) สมมติฐานที่ 4 การป้อนเข้า (The Input Hypothesis) ว่าด้วยตัวป้อนทางภาษา (ซึ่งการป้อนข้อมูลจะอยู่ในลักษณะ $i+1$ ซึ่ง i เป็นระดับความสามารถที่ผู้เรียนมีในระดับปัจจุบันหรือว่าความรู้เดิมที่ผู้เรียนมี และ 1 คือ เป็นระดับความรู้ที่เพิ่มขึ้นมาจากความรู้เดิมของผู้เรียน ยกตัวอย่างเช่น 兄弟姐妹 เป็นคำศัพท์ที่พบปรากฏในแบบเรียนที่ 6 เมื่อนำคำศัพท์มาแยกปรากฏว่าคำศัพท์ 兄弟 ผู้เรียนเคยเรียนมาก่อนแล้วในแบบเรียน 2 และ

คำศัพท์ 姐妹 เป็นคำศัพท์ที่ปรากฏว่าผู้เรียนเคยได้เรียนมาก่อนแล้วในบทแบบเรียนที่ 1 เมื่อคำศัพท์ดังกล่าวมารวมอยู่ด้วยกันในแบบเรียนเล่มที่ระดับสูงขึ้นเกิดเป็นคำศัพท์ใหม่ โดยเมื่อประสมรวมกันก็เกิดเป็นคำศัพท์ใหม่ขึ้นมาจากตรงกับลักษณะการเรียนรู้แบบ $i+1$ ซึ่งเป็นความรู้พื้นฐานที่มาจากสองตัวอักษรนี้ และมีคำศัพท์ในดัชนีและคำศัพท์ในบทเรียน ของแบบเรียนสัมพันธ์ภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเล่มที่ 1-6 ที่ไม่ปรากฏในมาตรฐาน การจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 จำนวน 871 คำ มีคำศัพท์เพียง 54 คำ คิดเป็น 6.20 เปอร์เซนต์ จากจำนวนคำศัพท์ในแบบเรียน 3,051 คำ คำศัพท์ 54 คำที่ไม่ปรากฏในมาตรฐานภาษาจีนนี้ ส่วนใหญ่เป็นคำศัพท์ ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ชื่อเฉพาะต่าง ๆ เช่น ชื่อประเทศ ชื่อเมือง ชื่อสถานที่ และคำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศ เป็นต้น ได้แก่ 浓烟, 悉尼, 杭州, 王府井步行街, 瑜伽

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรให้ความสำคัญต่อการเพิ่มคลังคำศัพท์แก่ผู้เรียน นอกจากสอนคำศัพท์ใหม่ ในบทเรียนที่แบบเรียนกำหนดแล้วนั้น (คำศัพท์ในดัชนี) ผู้สอนยังควรต้องให้ความสำคัญ ในการสอนคำศัพท์ในบทเรียน ซึ่งไม่ได้ถูกกำหนดให้เป็นคำศัพท์ใหม่ในบทเรียน เนื่องจาก ผู้วิจัยพบว่าคำศัพท์เหล่านั้นยังเป็นคำศัพท์ที่อยู่ในประมวลคำศัพท์มาตรฐานภาษาจีนด้วย

2. ผู้สอนควรให้ความรู้เกี่ยวกับคำและการประสมคำของภาษาจีนแก่ผู้เรียน จากการวิเคราะห์คำศัพท์ยังค้นพบว่าการใช้วิธีการสอนเรื่อง คำเดี่ยว การประสมคำศัพท์ จะทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ได้ง่ายขึ้นและรวดเร็วขึ้นได้และเป็นการเพิ่ม คลังคำศัพท์กับผู้เรียนอีกด้วย

3. ผู้เรียนควรให้ความสำคัญไม่เพียงแต่คำศัพท์ใหม่ (คำศัพท์ในดัชนี) ในแต่ละ บทเรียนเท่านั้น ควรให้ความสำคัญกับคำศัพท์ในบทเรียนของแบบเรียนสัมพันธ์ภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเล่ม 1-6 อีกด้วย

4. การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนผู้เรียน ควรที่จะเรียนรู้ว่าแต่ละตัวอักษรจีนของ คำศัพท์มีความหมายอย่างไร เมื่อประกอบกับเรียนรู้หลักการการประสมคำศัพท์ของ ภาษาจีนแล้วจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์ได้โดยไม่ต้องจำทั้งคำ

5. หากผู้เรียนมีเป้าหมายในการเรียนภาษาจีนเพื่อสอบวัดระดับภาษาจีนโดยเฉพาะ ระดับ 3 และระดับ 4 แนะนำให้ผู้เรียนศึกษาประมวลคำศัพท์ในมาตรฐานจัดระดับ ความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีน นานาชาติระดับ 3-4 เพิ่มเติมให้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเปรียบเทียบและวิเคราะห์คำศัพท์ในแบบเรียนภาษาจีนที่ใช้ ในการจัดการเรียนรู้ชุดอื่นกับ ประมวลคำศัพท์ในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถ

ภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาจีนให้สอดคล้องกับการสอบวัดระดับภาษาจีนนานาชาติระดับ 1-9

2. ควรมีการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ด้านไวยากรณ์ในแบบเรียนภาษาจีนที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ชุดอื่นกับ ประมวลคำศัพท์ในมาตรฐานการจัดระดับความสามารถภาษาจีนในการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ ระดับ 1-9 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาจีนให้สอดคล้องกับการสอบวัดระดับภาษาจีนนานาชาติระดับ 1-9

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). **ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชีย. (2551). **การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับประถม และมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2559). **การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับประถม และมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันขงจื่อ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2563). **HSK คืออะไร**. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 18 พฤศจิกายน 2566. เข้าถึงจาก <https://confucius.human.ku.ac.th/index.php/hsk>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2564). **ทุนรัฐบาลจีนภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือด้านการศึกษาไทย-จีน ประจำปี การศึกษา 2564-2565**. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 18 พฤศจิกายน 2566. เข้าถึงจาก <https://www.mhesi.go.th/index.php/en/student/3078-2021-01-22-17-11-36.html>.
- Huang Bolong และ Liao Xudong. (2007). **ภาษาจีนสมัยใหม่** (ฉบับที่ปรับปรุงครั้งที่ 4). ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์การศึกษาขั้นสูง.
- Liu Yuhong. (2013). **การวิเคราะห์เปรียบเทียบคำศัพท์ในแบบเรียน “Hanyu Jiaocheng” และคำศัพท์ในเกณฑ์โครงสร้างการสอบวัดระดับมาตรฐานภาษาจีนระบบใหม่ (HSK) 《汉语教程》词汇与新HSK考试大纲词汇比较研究**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ มณฑลกว่างตุง Guangdong University of Foreign Studies (广东外语外贸大学 硕士学位论文).
- Stephen Krashen D. (1987). **Principle and Practice in Second Language Acquisition**. New York: Prentice Hall.